

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Vos estis sal terræ, lux mundi, civitas supra montem. Decura
propria perfectionis & proximorum, secundum triplicem perfectionis
gradum. Qui non gradatim procedit in via virtutis, non in via ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Dominus: pro eo quod elevata sunt filia Sion, & ambulaverunt extento collo, & composito gradu incedebant; decalvabit Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nulsabit. Et erit pro suavi odore sœtor, & pro crispanti crine calvitium. Quasi diceret, Domini est beatum dicere & facere, sicut Domini est iudicare de rebus: cum autem de his iudicat, planè aliud est eius iudicium ab humano iudicio, nam quod homines statuunt, ille evertit: & quod evertunt, ille statuit. Huc etiam revoca quod iam supra dixit S. Augustinus; Qui laudari vult Domine de tuo dono, & non quarit in illo tuam

In Modis,

gloriam sed suam, hic licet laudetur ab hominibus à te tamen vituperatur: qui autem ab hominibus laudatur vituperate Te, nõ defenditur ab hominibus iudicante Te, nec liberabitur condemnante Te. Vide in 1. parte, Fer. 3. Hebdomadæ 2. in Adventu. Die 19. Januarii. Fer. 4. Hebdomadæ 6. post Epiph. ubi hæc satis apta proponitur Veritas:

Qui nimis humana timet iudicia, non satis reveretur divina.

Et alibi passim in singulis partibus, nominatim verò in 4. parte, Feria 3. Hebd. 16.

FERIA QUINTA.

DE CVRA PROPRIÆ PERFECTIONIS ET PROXIMORUM, SECUNDUM TRIPLICEM VIRTUTIS, SEU VIÆ PERFECTÆ GRADUM, IN HIS TRIBUS CHRISTI DOMINI VERBIS CONTENTUM.

Vos estis sal terra.

Vos estis lux mundi.

Non potest civitas abscondi supra montem posita. Matth. 5.

VERITAS PRACTICA.

Qui non gradatim procedit in via virtutis, non in via virtutis incedit, sed vitii.

RATIO EST, Quia qui non gradatim procedit, precipitatio totus agitur.

Sed precipitatio vitium est.

Ergo non in via virtutis incedit sed vitii. Quod sanè est diligenter praevidendum.

I. PUNCTUM.

TOTUS hic sermo, quem Christus Dominus in monte habuit perfectionis est, seu perfectæ vitæ viam demonstrat, & consilia sublimiora suggerit omnibus, in quocumque vitæ statu degentibus. Antequam verò ad singula particulatim descendat, suos monet, & eos præcipue qui dirigendis aliis præsumunt, ut gradatim ad virtutem & perfectionem ipsi conscendant, & sic alios promoveant. Sunt autem hi tres præcipui gradus seu status incedentium in via perfectionis acquirendæ, ut

refert S. Thomas & alii. Primus eorum qui incipiunt per purgativam viam quæ est in recessu à vitiiis. Secundus eorum qui proficiunt per illuminativam quæ est in exercitatione virtutum. Tertius denique qui perfecti sunt per unitivam, quæ est in studio inhærendi ac fruendi Deo.

Atqui hi tres procedendi gradus designantur à Christo Domino per tria symbola supra dictis verbis contenta. Primus nomine salis, *Vos estis sal terra*: nam salis natura, ut ait Plinius, est mordens, adurens, repurgans, extenuans, & exsiccans, quæ omnia satis aptè conveniunt viæ purgativæ seu primo incipientium statui. Secundus gradus est in nomine lucis, unde & illuminativa via dicitur & qui in ea sunt, Proficientes nuncupantur quo sensu, ait Sapiens, *Iustorum semita quasi lux splendens procedit & creseit usq; ad perfectam diem*. Tertius nomine civitatis exprimitur, quæ, ut ait Philosophus, est multitudo civium per se sufficiens ad vivendum, sic perfecti dum uni Deo inhærent & eo perficiuntur, sibi & aliis abundè sufficiunt ad perfectam vitam. *Vita sibi sufficiens operarii condulcabitur, & in ea invenies thesaurum.*

2. 2. 9. 24
a. 9.

1. 31. 2. 7
& sequen
tib.

Prov. 4.

3. Polit.

Eccl. 40.

Quod

Quod verò præcipuè circa hos gradus ob-
ferves, sive tecum sive cum aliis, proposita Ve-
ritate continetur: nempe ut gradatim ab uno in
alium promovearis & promoveas tibi commif-
sos, cum alioquin, non in via virtutis incederes
sed vitii; Quod sic facillimum est declarare.

Hæc est enim præcipitatio, quæ, ut expressè
habet S. Thomas, in actibus anima metaphoricè
dicitur secundum similitudinem à corporali motu
acceptam; dicitur autem præcipitari secundum
corporalem motum quod à superiori in ima per-
venit secundum impetum quendam propriis mo-
tus, vel alicujus impellentis, non ordinatè de-
scendendo per gradus. Ipsissima sunt sancti Do-
ctoris verba, qui pergeus ostendit gradus ordi-
natos in omni negotio sapienter dirigendo:
tum infert, Si quis autem feratur ad agendum
per impetum voluntatis vel passionis, pertransi-
tis, seu non transitis hujusmodi gradibus, erit
præcipitatio.

Quæ si vera sunt de quovis negotio seu acti-
one, ubi aliqui fortè gradus reperiantur per
quos oportet procedere; quanto magis certa
& rata erunt de processu perfectionis, qui totus
est in gradibus ordinatè constitutis, de quibus
spontè: *Ordinavit in me charitatem?* Sit ergo
aliquis qui non gradatim, seu quod idem est, qui
non per illos gradus ordinatos incedat, quid
quàm præceptus dicendus est? & quid aliud ille
incessus quàm præcipitatio? Hoc qui non videt
in tenebris ambulat, *Et hæc est via impiorum
tenebrosa*, de qua Sapiens, qui nesciunt ubi cor-
ruant. Vellesne ita periclitari?

II. PUNCTUM.

SED ipsa in super præcipitatio, vitium est.
Quid est enim vitium nisi mentis inordi-
natio? nisi ordinis ab æterna lege constitu-
ti violatio? Quid verò præcipitatio nisi talis
inordinatio, cum aliter præcipitatio non fiat, ut
dictum est, quàm quia graduum constitutus or-
do non servatur? *Va his qui dereliquerunt vias
rectas, & diverterunt in vias pravas.* Et qui-
dem in negotiis quibuslibet petagendis vitium
est, inquit S. Thomas, sub imprudentia conten-
tum, quo quis per impetum voluntatis vel pas-
sionis, gradibus prudentiæ contemptis in rui-
nam labitur; at in nostra materia vitium est eò
longè gravius & damnosius quò materia sese
diffundit latius & spirituale bonum animæ
proprius tangit. Est enim temeritatis impruden-

tissima & præsumptionis intolerantia, velle a-
liter esse perfectum quàm prout ordinavit Deus.
Nonne hæc est illius superbia qui contra quàm
sibi erat ordinatum, *Ascendam*, dixit, *super al-
titudinem montium: similis ero Altissimo: ve-
runtamen ad infernum detraheris, in profundum
laci. Et tu Capharnaum*, inquebat Dominus:
*Nunquid usque in cælum exaltaberis? Vis, in in-
fernum descendes.* Non expavescis ad hæc verba?

If 14.

Mats. 11.

III. PUNCTUM.

QVI non ergo gradatim procedit in via vir-
tutis, non in via virtutis incedit sed vitii.
Nempe præcipitationis & exitii apertissimi cõ-
sequentis. Nam *qui festinus est pedibus, offendet.*
inquit Sapiens. Sunt quidem aliquando viæ
quædam extraordinariæ, quibus in momento
nonnullos ad perfectionem Deus vocat, ut A-
postolum Paulum, qui continuo non acquirit
sarni & sanguini, sed hæc raræ sunt & singulares
viæ, de quibus judicare spectat ad discretionem
spirituum; at prout ordinatè divina procedit
Providentia, sic pro certo habe non aliter te ad
supremos caritatis aut virtutum gradus perve-
nturum, nisi prius in inferioribus diu multum que
te continueris. Sic præclare S. Gregorius, ad
hæc Ezechielis verba: *Et ascendit per gradus e-
jus. Quid enim sunt gradus hujus porta nisi me-
rita virtutum?* Sive in cognitione mediatoris
Dei & hominum hominis Iesu Christi, seu in sci-
entia divini eloqui, seu in ipsa fide quam de illo
accepimus, quibusdam gradibus ad altiora incre-
menta pervenimus. Nemo enim repente fit sum-
mus, sed in bona conversatione à minimis quibus
inchoat ut ad magna perveniat. De his gradibus
per Psalmistam dicitur: *Deus in gradibus ejus di-
gnoscetur, dum suscipies eam.* De his quoque gra-
dibus beatus Job loquitur dicens, per singulos gra-
dus meos pronuntiabo illum. Si quidam gradus in
cordis ascensione non essent, Psalmista non diceret
ambulabunt de virtute in virtutem. Nec mirum
si de virtute in virtutem gradus sunt, quando u-
naquæque virtus quasi quibusdam gradibus agi-
tur, & sic per incrementa meritorum, ad summa
perducitur. *Alia namque sunt virtutis exordia,*
aliud profectus, aliud perfectio. Quæ quidem ibi
fusius profectur, atq; in librū Job notatis locis
S. item Bernardus aptissime, ubi de triplici
osculo, pedis, manus, & oris Domini: *Nolo, in-
quæ, repente fieri summus; paulatim proficere volo.*
*Quantū distat Deo impudentia peccatoris, tan-
tum poenitentia verecundia placet. Cuius placet*

Prov. 19.

Gal. 1.

Ezec. 40.

Hom. 15.

27. Mor.

c. 14 &

l. 28 c. 6.

1. Cant.

Serm. 3.

& 4.

et si mensuram tuam servaveris, & altiorate non quaesieris. Longus saltus & arduus est de pede ad os, sed nec accessus conveniens. Quid enim, regenti adhuc respersum pulvere, ora sacra concinges? Heri de luto tractus, hodie vultui gloria praesentaris? Per manum tibi transitus sit, illa prius te tergat, illa te erigat. Et post nonnulla: Hac via, hic ordo: primo ad pedes procidimus, & ploramus coram Domino qui fecit nos, ea qua fecimus nos. Secundo, manum quarimus sublevantis & roborantis genua dissoluta. Postremo cum ista multis lacrymis obtinemus tum demum audemus forsitan ad ipsum os gloria, caput atollere; parvus ac tremens dico, non solum specularum, sed etiam osculandum: quia spiritus ante faciem nostram Christus Dominus, cui adhaerentes in osculo sancto, unus spiritus, ipsius dignatione efficitur.

Jam verò tu qui haec audi, ad sic gradatim pergis in via Domini? nunquid summum sine medio, vel medium sine primo gradu affectus? Audesne eò temerè ascendere, quò Sancti venentur accedere? Satisne sunt purgati omnes affectus tui, quantum requirit divina charitas? Cur non haeres diutius fundendis lacrymis ad pedes Domini & peccatis eluendis? Aut cur his immorari longius, nec te ulterius promovetis, & altius erigi nisi à gratia? O quam pie quam prudenter dicitur à Propheta: *Viam dirigantur via mea ad custodiendas justificationes tuas.* Tunc non confundar cum perpexero in omnibus mandatis tuis. *Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didici judicia justitiae tuae.*

Es. 118.

Vide in 1. parte, tota Hebdomada 3. post Epiphaniam, ubi de recurfu ad Dilectorem agitur.

FERIA SEXTA. DE BONO EXEMPLO CUNCTIS DANDO, AD DEI GLORIAM.

Sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in caelis est. Matth. 5,

VERITAS PRACTICA,

Sicut humanae aspectu gloriae non est opus ponendum, ita nec ejus despectu deponendum,

RATIO EST, Quia idcirco humana aspectu gloriae non est ullum opus ponendum, ne quid divina gloria qua in operibus nostris spectanda est, detrabatur.

Sed, si humana despectu gloriae opus inchoatum deponatur, divina aliquid etiam gloriae possit detrabi.

Ergo sicut humana aspectu gloriae non est ponendum opus, ita nec ejus despectu deponendum.

I. PUNCTUM.

GENERALE hoc etiam est sicut praecedens, Evangelicae legis documentum, ad nostram simul & aliorum perfectionem spectans, ut bono exemplo prae-luceamus omnibus, non ad humanam & propriam, sed divinam duntaxat gloriam. Neque enim nisi vera virtute alius lucere possumus; ne-

que esset vera virtus si humanam & non divinam spectaret gloriam. Quando autem sic est ordinata virtus, vix dici potest, quantum valeat ad promovendos eorum animos quibus datur in exemplum. *Ut qui non credunt verbo, inquit S. Petrus, per conversationem sine verbo lucrifiant, considerantes in timore castam conversationem vestram.* Unde & idem paulo post, unusquisque sicut accepit gratiam, in alterutrum illam a ministrantibus sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei. Cui conformiter S. Paulus *Qua pacis sunt sectemur: & qua adificationis sunt, in invicem custodiamus.* Et paulo post. *Unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad adificationem.* Id est, ad promovendum verum ejus bonum; quod dum ita peragitur, tunc edificari dicitur.

1. Pet. 3.

Ibid. 4.

Rom. 14.

Ibid. 8.

Verum quia in hoc facile potest subire pere appetitus propriae gloriae, sic ab eo cavendum monet proposita Veritas, ut tamen bono nunquam desis Exemplo: *Non est quidem humana aspectu gloria bonum opus ponendum, sed nec ejus despectu deponendum aut desistendum à capitis.* Expende fideliter, Cur enim nolles propriam gloriam? Nempe ne quid divina detraberetur gloriae, quae